

*Aalscholvernes-
ten in de Anke-
veenscheplassen.*

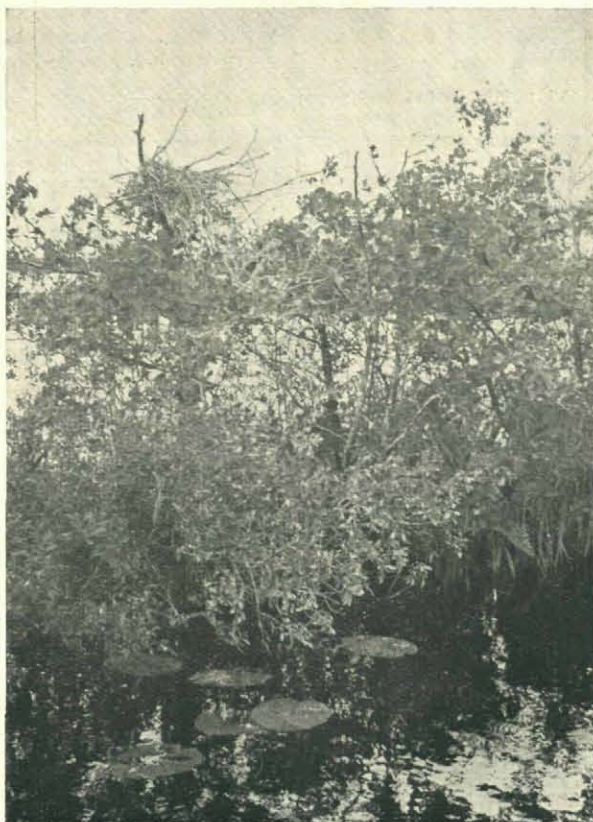
Aalscholvers in de Ankeveensche Plassen. In het eind van Mei was ik op de Ankeveensche plassen, waar zich toen groote troepen Aalscholvers ophielden. Ik hoorde dat die daar toen al het geheele voorjaar waren. Uit den toestand der struiken bleek dat ook wel. Ik trachtte dit met een foto vast te leggen. We vonden ook nesten en pogingen tot nestbouw. Hebben wij hier te doen met een nieuwe kolonie?

Loosdrecht, 28 Juni '35.

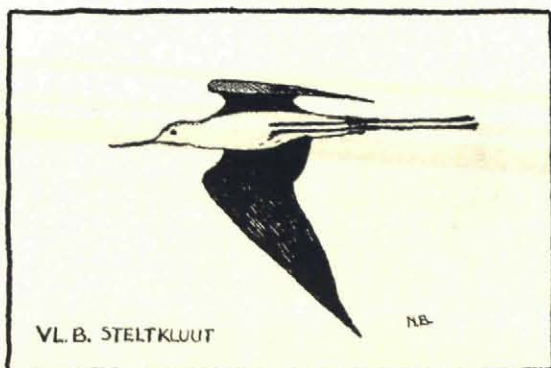
J. LOEFF.

Dit bericht sluit zich zeer mooi aan bij een Korte Mededeeling in een der vorige afleveringen van De Levende Natuur. Inderdaad hebben wij hier een nieuwe broedplaats. Sinds jaren probeeren Aalscholvers zich in deze buurt te vestigen. Op Gooilust zijn ze niet aangemoedigd. Het Naardermeer mijden ze zelf, ofschoon ze er hartelijk welkom zouden zijn. Maar nu schijnt het in de Ankeveensche plassen te gelukken. Het is maar te hopen, dat er middelen kunnen gevonden worden om de Ankeveensche plassen, en wat er nog rest van de Kortenhoefse, te behouden.

JAC. P. TH.

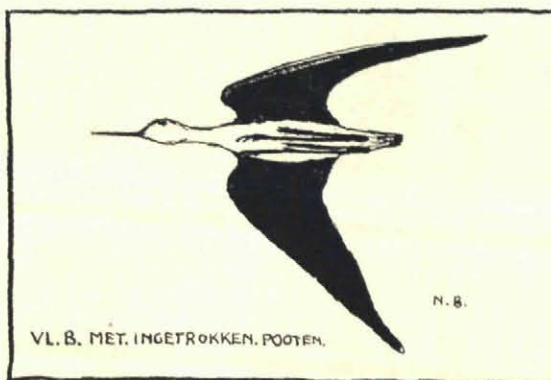

*Aalscholvernesten in de
Ankeveensche plassen.*

VL. B. STELTKLUUT

N.B.

VL. B. MET. INGETROKKEN. POOTEN.

N. B.

Vlucht van Stelkluut. Bij alle nesten die we bezochten, vlogen de vogels direct van de eieren op, zonder eerst een eindje te loopen, zooals bij de gewone kluut. Echter bij een der nesten, dat in een drassigen kant lag, sloop het wijfje, telkens wanneer wij een bezoek kwamen brengen, in gebukte houding weg, om dan ongeveer vijftig meter verder op te vliegen en wel op een zeer eigenaardige manier, met ingetrokken pooten, in de zelfde stand als ze zat te broeden. Zoolang de vogel in de lucht was, hield ze de lange stelten ingetrokken en toen we dat de eerste keer zagen, keken wij verrast op, in de meening dat de vogel op de een of andere manier de pooten kwijt geraakt was. Het was een gek gezicht en pas toen ze een eind verder neerstreek en de pooten uitstreekte, was het raadsel opgelost. Wanneer de vogel zoo met opgetrokken pooten rondvloog, deed ze sterk denken aan een sterntje, dit wel het meest door de lange puntige vleugels.

Nimmer zagen wij dit eerder en ik vond het geval interessant genoeg, om het te vermelden.

Hierbij een schets van een normaal vliegbeeld en van de vogel met ingetrokken pooten.

Koog a. d. Zaan, Eendrachtstr. 23, Augustus 1935.

NOL BINSBERGEN.

De Bonte Specht nestroover. Op Boschhoek in Bloemendaal kwam een Groote Bonte Specht geregeld bungelen aan de pindakettingen tot vreugde der aanschouwers. Maar verleden week heeft hij alle genegenheid verbeurd door uit een nestkastje de jonge pimpelmeesjes op te peuzelen. Een leerzaam geval voor vogelvoeders en vogelbeschermers. We moeten eens goed op die Specht gaan letten.

DE VISSER.

Copulatie bij regenwormen. In aansluiting op de mededeeling van Dr. G. Postma in het „Gedenkboek Dr. Jac. P. Thijsse”, blz. 209 het volgende, dat diens waarnemingen bevestigt.

Op 22 December 1934 nam ik 's morgens tusschen 9 en 10 uur, bij zeer zacht en vochtig weer, en nadat enkele regendagen waren voorafgegaan, een zestal paren van *Lumbricus terrestris* L. in copulatie waar in mijn tuin (kleigrond). Op één exemplaar na waren het alle volwassen dieren. Vlaardingen.

A. DE GRAAF.

Sperwer en visdieven. 10 Sept. 1935. Zuidpier Waterweg, op de Beer. Op het strand ten Zuiden van de pier zit een grote troep sterns, ca 2000 koppen sterk, ongeveer voor de helft visdieven. Aan het eind van de Zuidpier komt een sperwer laag over zee vanuit het NO aanvliegen, wipt over de Zuidpier en wil zijn weg over de ondiepe strandzee naar het Zuidwesten vervolgen. Als hij over de pier komt, gaat de hele sternwolk op en een grote troep visdieven komt boven hem vliegen, in tamelijk gesloten formatie; ik hoor niet de alarmroep tji-errrrr, die je bij menselijk bezoek in de broedkolonies hoort. Enkele stoten op hem, waarvoor hij telkens vlug uitwijkt. Hij wordt er kennelijk sterk door gehinderd, en zakt zo laag boven het water, dat we verwachten, hem bij een volgende aanval in het water te zien vliegen. Dan neemt hij opeens een kloek besluit, en vliegt steil omhoog, dwars door de sterntroep heen, en zwaait dan met een wijde boog om, vóór de Zuidenwind, terug naar de Waterweg; hij laat hierbij de sterns achter zich, maakt boven de pier een snelle zwaai en duikt omlaag, verdwijnt tussen de bazaltblokken. We gaan er na een minuut of vijf, als de sterns, die even boven de pier gevlogen hebben, op het strand tot rust gekomen zijn, op af en treffen de sperwer geheel weggedoken in een hol